

a következőképpen kell értelmezni:

azzal nem ellentétes az a tagállami szabályozás, amely szerint amennyiben olyan harmadik országbeli állampolgár számára, aki e tagállam területén tartózkodási engedély iránti kérelem elbírálását várva jogellenesen tartózkodik, az e rendelkezés szerinti okok valamelyike alapján, e kérelem elfogadható jellege miatt tartózkodási jogot biztosítanak, e jog biztosítása az ezen állampolgárral szemben korábban, a nemzetközi védelem iránti kérelme elutasítását követően elfogadott kiutasítási határozat hallgatólagos visszavonását vonja maga után.

(¹) HL C 158., 2022.4.11.

A Bíróság (nagytanács) 2022. október 28-i ítélete (az Oberlandesgericht München [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – HF ellen folytatott büntetőeljárás

(C-435/22. PPU. sz. ügy) (¹)

(Előzetes döntéshozatal – Sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárás – Büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – Az Európai Unió Alapjogi Chartája – 50. cikk – A Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény – 54. cikk – A ne bis in idem elve – Az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok közötti kiadatási megállapodás – Harmadik országbeli állampolgárnak valamely tagállam által az Egyesült Államok részére kétoldalú kiadatási szerződés alapján történő kiadatása – Ugyanazon tényállás tekintetében egy másik tagállamban jogerősen elítélt állampolgár, aki ezen államban már letöltötte a büntetésének egészét)

(2022/C 472/29)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Oberlandesgericht München

Az alap-büntetőeljárás résztvevője

HF

Az eljárásban részt vesz: Generalstaatsanwaltschaft München

Rendelkező rész

A 2013. június 26-i 610/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a közös határaikon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló, 1990. június 19-én Schengenben aláírt és 1995. március 26-án hatályba lépett egyezmény 54. cikkét az Európai Unió Alapjogi Chartája 50. cikkének fényében

a következőképpen kell értelmezni:

e rendelkezéssel ellentétes egy harmadik országbeli állampolgárnak a tagállami hatóságok általi kiadatása egy másik harmadik állam részére, amennyiben egyrészt ezen állampolgárt egy másik tagállamban jogerősen elítélték a kiadatási kérelemben szereplővel azonos tényállás tekintetében, és az említett tagállamban kiszabott büntetést letöltötte, másrészt a kiadatási kérelem olyan kétoldalú kiadatási szerződésen alapul, amely a ne bis in idem elv hatályát a megkeresett tagállamban hozott ítéletekre korlátozza.

(¹) HL C 326., 2022.8.29.